

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De morte godolie. cap. ij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia Libri

filii p̄ gaudio fleuerūt. Tunc thobias de felle pisces linuit oculos patris, et sustinuit quasi p̄ diuiditam horā, et cepit egredi albugo d' oculis eius quasi membranū oī. Qd' apprehēdens tobias traxit ab oculis eius, statimq; visum recepit: et glorificabat om̄es deū. Et ait tobias. Bñdico te deus israel: qm̄ casti gaſti me et sanasti me: et ecce video tobia filium meū. Ingressa est et post septē dies sara vror el' cū om̄i substāta sua et pecunia quā repererat a gabelo, et huerūt cōtribules et vicini ad tobiam, et gratulabant ei p̄ septē dies epulantes cū gaudio. Lunq; narrasset tobias p̄i suo p̄ ordinē bona q̄ fecerat ei angelus in via, tulerūt angelū in partē rogan̄tes ut dignaret dñm dñm partē oīm q̄ attulerant acceptā habere. Tūc dixit eis angel' o culte. Bñdicate deū cel: et corā oībꝫ p̄fitemi ni ei: qz fecit yobiscū misericordia sua. Etem sacramentū regis abscondere bonū est, opera aut̄ dei reuelare et p̄fiteri honorificū est. Nō abscondā a vob̄ sermonē occultū. Bona est oratio cū ieiunio et elemosyna. Tūc orabas et derelinquebas prandiu: et abscondebas mortuos p̄ diem: et nocte sepelebas, ego obtuli oīoem tuaz dñno, et qr̄ accep̄ eras ei necesse erat ut tentatio pbaret te, et misit me dñs ut curarē te: et sarā vrorē filij tui a demonio liberarē. Ego cū sū raphael angelus v̄ ex septe, et vniuersis q̄ astam' ante dñm. Qui cū audissent: tremētes ceciderunt in facies suas. Et ait angelus. Pat̄ vob̄, nolite time re. Cum essem vobiscū videbar ex necessitate vobiscū māducare et bñbere: sed ego cibo inuisibili et potu vtor q̄ ab hominibꝫ videri nō pōt. Tempus est ut reuertar ad eū q̄ misit me. Et hec dices ab aspectu eoz ablatus est. Tūc p̄strati p̄ tres horas in facies suas benedixerūt deū: et exurgentēs narrauerunt oīa mirabilia el'. Aperiensq; tobias senior os suū benedixit dñm et dixit. Magnus es dñe in eternū: qm̄ flagellas et salvas, deduc̄ cis ad īferos et reducis. Nō est q̄ effugiat manū tuā. Et horatius est in h̄ cantico bñrusalem et captiuū p̄plim deū: ut exemplo sui p̄uerterent ad dñm, et faceret iusticiā coram eo: et crederet q̄ cū eis faceret misericordiam. Et p̄phetauit de hierlm dicens. Omnes fines terre adorabūt te. Nationes ex longinquō ad te venient: et munera deferentes adorabūt

dominū in te. Quod mystice de répore gracie dictū esse ex his q̄ sequunt̄ appetet. Por te hierlm ex sapphyro et smaragdo edificabūtur: et per vicos eius alleluia cantabitur. Erat aut̄ tobias. lvj, annoz quādo lumen amissi sexagenarius vero illud recepit, et postea vij annis. lij, et vidit filios nepotū suorum, et compleuit annos centū et duodecim. Blos tamē de mysterio videt velle eum postq; il luminatus est. xlii, annis supuiisse. Refrēs quasi mystice. xl, ad labores abstinentias, duos p̄ ad dilectionē dei et proximi. Cunq; deret obitū sibi imminere: vocauit filii suū ad se et septem filios eius: dixitq; eis Prope erit interitus in nīnīue. Video quia iniquitas eius finē dabit ei. Non em̄ excideret vobū deū: et fratres nostri q̄ dispersi sunt a terra israel reuerten̄ ad eam et replebit, et dom̄ dei q̄ in ea incensa est itez reedificabili. Hoc in magis videt p̄pherali certitudine pverba p̄teriti réporis p̄dituisse q̄p̄re gestam narrasse. Adhuc enim stabat bñrusalem et templū in ea. Cunq; monuissit eos de dilectionē dei et timore et elemosynis factēdīs: et vi ipsi eadē mandarēt filij suis: addidit vlos aut̄ nolite manere hic: sed quacunq; die sepelientis matrē vestrā circa me in vno sepulcro: et eo dirigit gressus vros ut eas, hinc. Et mortuus est tobias: et postmodū vror eius. Et abscessit tobias ex nīnīue cū vrorē sua et filiis et nepotibꝫ: et reuersus est ad sacerdos suos. Et inuenit eos in bona senectute: et curā eorum gessit, et clausit oculos eoz, raguelisq; et anne. Et notandum q̄ in sacra scriptura dīcunt anne. Mater samuelis, vror tobis, vror raguel, mater bñe marie p̄ḡis, et anna p̄phetissa. Mortuus est et tobias minor cōpletis annis. xcix, et sepelierūt eū oīs cognitio eius: et oīs generatio eius. In sancta em̄ duersatione p̄mansit: ita ut accep̄ esset tam deo q̄ hominibꝫ. Nūc ad historiā captiuitatis hierlm reuertemur, et post historiam iudicis et hester locis suis explicabimus.

De morte godolie,
Laplīm. II.

Actum est aut̄

f cum p̄fecisset rex babylōts godoliam reliquīs terrevenerit ad eū oīes q̄ euaserat manus hostiū: et inter finitimas ḡetes latuerat, vel q̄buscūq; latibus

Danielis

salmaverat animas suas. Multoq; de dece
tribubus qbo grauis erat cohabitatio samari
tanorum. Fuerunt etiam inter eos quidam de princ
pibus terre Ioanna filia caree, sarefas, et iecho
nias. Et dixit godolias ad eos Nolite time
re habitare in terra et servire regi babylonis,
et vobis erit vobis. Ego habito in masphat ut
respondeam pcepto chaldeorum qd mittet ad nos:
ut in nullo vos grauemini. Cumq; h; iura
mento sum missus eos ad priuincie loca
q; q; sibi delegisset. Porro de genere regio
erat quidam hismael vir malignus. Qui dum obside
retur bierlin ad regem euasit amonitaz, et ibi
morabat. Erat Ioanna filius caree ad go
doliam secreto, scito q; hismael istud ait me:
Inuides tibi dominium terre. Uel rex amonit
arum mittet eum percutere si am tuam ut occi
pet terram desolatam. Ibo g; et percutiam hismael
nullo sciente ne interficiat te: et dissipentur et
pereat reliquiae iuda. Et ait godolias. Non
facias pbum hoc ut occidas virum innocetem.
Non enim verisimile est in tali desolatiōe homini
malitia exerceret. Et factum est in mense septi
mo eiusdem anni venit hismael et dece viri cum
eo ad godoliam in masphat: et splendide suscep
tis eos. Cumq; post prandium pbus esset godo
llas isopore et coniue: percussit eos hismael, et
egressus p nocte iudeos q; erant in civitate et
quodam militis q; erant a babylonis derelicti
trucidavit: et plecit cadavera eorum in lacum quem
fecerat asa ppter baasa reges isrl. Altera po
ste cum muneribus veniebant de priuincia. lxx.
viri ad godoliam: et egressus est hismael i occur
sum eorum dicens. Intrate ad godoliam. Quibus
iugressis occidit eos hismael pter dece q; dice
rit ei. parce nob: q; thebauros habemus in
agro frumenti, vini et ordei, olei et mellis: et da
bimus eos tibi: et recesserit ab eo. Tunc hismael
et durist captivas reliquias populi q; erat in
masphat, filias q; regis q; cōmendauerat
nabuzardam godolie. Qd cū audisset ioanna
filia caree: assumptis viris insecuris est hismael
et inuenit eum ad aquas q; sunt in gabaon: et fugit
hismael a facie ei: cu octo viri, et reduxit io
anna captiuos et pda quam duxerat hismael.
De descenditu reliquiarum iudei in egyptum.
et obitu hieremie.

Capitulum. III.

Le conuenerunt
eos reliquiae iudei ad hieremiam a

paruo vsq; ad magnū disponebat em fugere
in egyptum timetis ne occiderent a chaldeis
p morte godolie. Et dixerunt ad prophetā. Ora
pro nob deū ut indicet nobis pbum qd fa
ciemus: et qd dixerit nobis p os tuū fa
ciemus. Post dies sepe factū est verbū dñi
ad hieremiam: et cōuocans vniuersum popu
lum ait. Hec dñs Sūt manseritis in terra
hac: plantabo vos et nō euellam. Ja ei plas
catus sum sup malum qd feci vob. Nolite
timere a facie regis babylonis, qd ego vobis
cum sum. Sinaūt descenderitis in egyptum
ut ibi habitat: gladius nabuchodonosor
quē formidat ibi comprehendat vos: et pibis
tis gladio fame et peste. Et nō audierunt he
remiam sed dixerunt: mentis, nō misit te dñs
sed baruch incitat te aduersus nos ut tradat
nos in manus chaldeorum. Et descenderunt
omnes cū mulieribus et parvulis et omni sub
statia sua in egyptum: et duxerit secū hieremiam
et baruch: et de solata est terra, et sabbatizante
multis annis sicut p dixerat hieremias. Non
ei trastulit in ea rex
babylonis colonos: et
sicut fecerat rex assy
riorum in terraz israel,
et habitauerunt reli
quia iuda in egypto
in magdalo et in ta
phnis et in memphis
et in terra pbutures
et nō nomen regis a q
illa p egypti sic de
noīata est. Et factus
est in domino ad hierem
iam in taphnis dicens
Summe lapides grā
des: et absconde eos in
crypta q; est sub mu
ro laterice in porta domi pharaonis: et disces
ad iudeos. Hec dñs Ecce ego assumam
seruum meū nabuchodonosor: et ponam thron
um eis sup lapides istos: et percutieret terra egypti
et pibis vos cū egyptiis. Porro mulieres
hebreorum sacrificabat deo alienis: et regine ce
st: lune lez vel lunoni vlbere cincie offerebat
placetas et libamina. Cumq; argueret eas hie
remias dixerunt. Namq; sine viris nōis hec
fecim⁹. Cumq; ad viros durius loqueretur dixer
unt. Quando fecim⁹ hec in vrbib⁹ iuda satu
ratis sum⁹ panib⁹: et bene erat nobis. Exq; autem

v. 3